

[Poul Dam.]

eller andet tidspunkt, men så vidt jeg kan se, er der i hvert fald to måder at løse dette problem på, som ikke bringer grundskyldsprincippet i fare.

Den ene udvej er den, man for tiden behandler i et udvalg her i tinget, nemlig kommunale lån til betaling af ejendomsskatterne. Forhåbentlig bliver dette forslag snart gennemført, helst i en lidt mere vidtrækkende form end oprindelig skitseret. Den anden udvej kunne bestå i, at man gjorde stigningen i udskrivningen af grundskyld hvilende f. eks. efter tilsvarende regler, som vi hele tiden har haft for grundstigningsskylden, men det vil dog være hensigtsmæssigt at udvide princippet, således at den hvilende grundskyld blev opsamlet, udgjorde en samfundsprioritet, som forfaldt eller blev stadfæstet på anden måde ved ejerskifte.

Problemet er altså slet ikke uløseligt. Parcelhusejerne har ingen grund til at tro, at de kun kan blive reddet, hvis grundskyldsprincipperne bliver udvandet yderligere.

Der er heller ingen grund til at være særlig bekymret for vurderingens indflydelse på indkomst- og formueskatterne; tværtimod kunne problemets eksistens give anledning til nogle kærkomne forenklinger i skatteligningen. Jeg synes egentlig, der er noget urimeligt i, at ens bolig skal medregnes i den skattepligtige formue. Begrundelsen for formuebeskatningen ligger først og fremmest i, at en række af aktiverne er indtægtsgivende. Man kunne måske drøfte, om begrebet skattepligtig formue kunne begrænses til disse indtægtsgivende formuebestanddele. Konsekvensen heraf kunne så blive, at man tog ejendomsskemaet helt væk fra selvangivelsen. Det er et urimeligt besværligt arbejde at udfylde det, og det tjener ikke noget virkeligt formål.

Jeg har fundet ud af, at staten betaler mig 80 kr. om året for at have et sommerhus. Det er muligt, at jeg kunne lade være at få de 80 kr., hvis jeg lod være at udfylde ejendomsskemaet, men så gjorde jeg

mig vist skyldig i en eller anden forseelse. Ærlig talt, jeg behøver ikke de 80 kr.; jeg tror heller ikke, de fleste sommerhusejere behøver de penge. De fleste har via ejendomsskemaet kunnet nå frem til et underskud, det vil sige, deres hus har givet skattelettelse, der som følge af progressionen er blevet større, jo større indtægten har været. Af 2 mænd, der bor i helt ens huse, får altså den, der har den største indtægt, også den største skattelettelse, det vil sige, at hans nettoudgift ved at bo i huset er mindre end den fattigere nabos. Det er åbenbart tåbeligt.

Der er, så vidt jeg kan se, ikke andet at gøre på dette felt end for fremtiden at se helt bort fra det eventuelle over- eller underskud ved ejendomme, som skatteyderne selv behor. Det må vel for øvrigt også være en teknisk forudsætning for indførelsen af kildeskat, som vi vel nok får før eller senere, at den slags snurrepiberier ved skatteligningen forsvinder.

I den forbindelse må jeg sige, at det har gjort mig ganske rundtosset at høre noget om, at lejerne skulle have fradraget noget af huslejen for at blive ligestillet med parcelhusejerne. Det er indlysende, at der bliver begået uret i øjeblikket, men for mig at se må det være parcelhusejernernes forhold, der bliver ændret. Jeg tror ikke, det er en god idé med alle disse små venligheder mod snart den ene og snart den anden gruppe af vælgere. Til syvende og sidst er der ingen, der får noget ud af det, men ligningsmyndighedernes besvær vokser. Vi må have ejendomsskemaet bort, så behøver vi heller ikke disse spekulationer om, hvordan lejeværdien og vurderingen og alt det andet skal fastsættes, som vil give en frygtelig masse vrøvl i fremtiden.

Når man nu tænker på lejerne, er der imidlertid en anden sag. Vi har en fuldstændig undtagelsesfri regel om, at ejendomsskatterne bliver overvæltet på lejerne. Det forekommer mig, at der er god grund til at se på, om dette princip virkelig er rigtigt i alle tilfælde. Jeg tror, det er nødvendigt